



ת"פ 61605/03/15 - שלמה בייך נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 61605-03-15 מדינת ישראל נ' בייך (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
העותר
נגד
המשיבה
שלמה בייך (עציר) ע"י עו"ד שרון גואטה
מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד שרה טל

החלטה

- מונחת לפני עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 [להלן: "פקודת הראיות"], לפיה מבוקש להורות למשיבה לחשוף את חומר החקירה אשר נוגע לשתי הידיעות המודיעיניות לגביהן הוצאה תעודת החסיון, לרבות מועד מסירת המידע וזהותם של מקורות המידע.
- כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: חוק העונשין] ונסיון שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 403 סיפא בנסיבות סעיף 402(ב) לחוק העונשין. כתב-האישום מפרט אירוע של שוד מתוכנן של חנות משקאות אלוהוליים בחודש מרץ 2015, אשר בוצע על-ידי הנאשם ואדם נוסף - יוסי דוקרקר.
- במרכז ראיות התביעה עומדת עדותו המפלילה של דוקרקר כנגד הנאשם, כנגדו הוגש כתב-אישום נפרד (בחיזוק אימרות שעלו במהלך הקלטת השניים בתא המעצר). לטענת הסניגורית, מחומר החקירה ומדברים שנמסרו למרשה עולה, כי אדם נוסף, שזהותו ידועה למשטרה, היה מעורב באירוע השוד, כשהמדובר במי שהוא בן משפחה של דוקרקר (בשם אמיר דוקרקר), אשר מטעם השמורים עימו בחר להעלים את אותו בן משפחה ולהעצים את מידת מעורבותו של הנאשם. לכשנתבקשה להעביר את האינדיקציות לכך בחומר החקירה מסרה הסניגורית, כי הדברים עלו במהלך הליך גישור.
- י"אמר, כי להגנה הועברה פראפרזה של המידע המודיעיני. במהלך הדיון לפני, אשר התקיים בנוכחות ב"כ הפרקליטות וקציני המודיעין של תחנת פתח-תקווה וימ"ר חוף הוסכם, כי ניתן להביא לידיעת ההגנה, כי ידיעה מס' 16-0136-055 נמסרה גם היא בחודש מרץ 2015.



4. באשר למסגרת הנורמטיבית ייאמר, כי הלכה היא כי חיוניותו של חומר החקירה, בכל הנוגע לבקשת הנאשם להסרת חסיון לפי סעיף 45 לפקודת הראיות נקבעת בכל מקרה ומקרה לגופו של עניין על-פי יריעת המחלוקת. בהכרעה לצורך הסרת החסיון, נדרש בית-המשפט לבחון האם בעדות החסויה מצוי פוטנציאל ראייתי, שאם יוצא מהכוח אל הפועל, יהיה בו להעלות, למצער, ספק סביר לגבי אשמת הנאשם. בחינת הפוטנציאל הראייתי תיעשה על-ידי בית-המשפט על רקע האופציות הראייתיות השונות הגלומות באותה עדות, אותן ילמד בית-המשפט ממכלול הנסיבות, לרבות ציפיות הנאשם (ראו: פסק-דינו של הנשיא (כתוארו אז) כב' השופט ברק בע"פ 889/96 **מאזריב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נא(1) 466, 433 (1997); וכן, למשל, ע"פ 4659/08 **ג'בארין נגד מדינת ישראל** (15.12.2009), בסעיף 32 לפסק-דינו של כב' השופט דנציגר). עוד נקבע במפורש, כי באיזון המתחייב בין שני אינטרסים ציבוריים - עשיית צדק מזה ועניין ציבורי חשוב או בטחון המדינה מזה - גוברת עשיית הצדק, וכי על בית-המשפט להורות על גילוי ראיה החיונית להגנה גם אם הפגיעה בעניין הציבורי או בבטחון היא חמורה (ראו **בהלכת מאזריב** בעמ' 442).

5. על רקע עקרונות אלו בחנתי את תוכן הידיעות המודיעיניות והוצגו לבקשתי חלקים מהודעותיהם של העובדים בחנות (אוהד רביבו ודניאל טרבלסי), הודעותיו של הנאשם - אשר שמר על זכות השתיקה ומעלה כיום את טענותיו לראשונה, וחלקים מהתמליל של הקלטת הנאשם ודוקרר בתא המעצר.

6. לא מצאתי כל אינדיקציה בחומר החקירה הקיים - לרבות לא בהודעות עדי הראיה, העובדים בחנות - כי בשוד עצמו או בשלב התכנון היו מעורבים שלושה, כפי שנטען על-ידי ההגנה. ייאמר מעבר לכך, כי אף תכני הידיעות אינם מועילים כלל להגנה בסוגיה זו. כפועל יוצא, חשיפת מוסרי הידיעות גם היא לא תועיל להגנתו של הנאשם, כאשר מנגד מסירת המידע המבוקש - אשר כאמור אינו נחוץ להגנה - תסכן שלומם של בני-אדם ותפגע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה. איזון האינטרסים נוטה באופן מובהק לטובת המשך החסיון, כאשר כאמור, אין בחומר אותו ההגנה מבקשת לגלות כדי לסייע לנאשם על רקע קו ההגנה שהוצג על-ידי הסניגורית המלומדת.

7. מעבר לצורך ייאמר, כי בנוסף לפראפרזה שנמסרה לסניגורים, הובא לידיעתי כי הוסכם כי המידע החסוי יובא לידיעת כב' השופטת ברודי, לפניה מתקיים הליך גישור בתיק.

8. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, העתירה לגילוי ראיה נדחית.

המזכירות תעביר החלטה זו בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' תשרי תשע"ו, 16 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

